

[Sønderby]

Leif Hermann, at nu er der sat punktum. Det blev jo sagt fra arbejdsministerens side, at man vil gøre det i samarbejde med kommunerne og amterne. Alle er jo enige om, at vi skal løse de problemer her, og vi får det første udspil i juni 1990. Jeg synes, det er prisværdigt, at de to ministre kan komme med det første udspil i juni 1990, og så tvivler jeg på, at der bliver sat punktum. Jeg kender begge ministrene temmelig godt.

Vi kan på baggrund af det, jeg har sagt, ikke stemme for dagsordenen. Vi mener for det første ikke, at vi skal regere eller lave lovgivning via dagsordener med 5-6 pinde. Det må være mere rimeligt, at det arbejde, der er sat i gang, kan komme med det første resultat i juni 1990. Og så forventer vi, at debatten her måske kan sætte lidt flere ting i sving.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Sønderby, fordi han faktisk i sin ordførertale indrømmer, at der er behov for et fælles tilsyn.

Der var noget, jeg ikke nævnte i mit indlæg, men det gjorde hr. Sønderby, og det gør ikke noget, at Socialistisk Folkeparti og Venstre kan bistå hinanden i denne debat. Det var nemlig synspunktet set ud fra virksomhedernes side. Det er oplagt, at der er ganske betydelige fordele for virksomhederne ved, at det samme tilsyn vurderer de samme arbejdsprocesser, for det er jo det, der skal ske. Navnlig når vi begynder at snakke om renere teknologi, er det jo de samme produktions- og arbejdsprocesser, der skal vurderes ud fra en indre miljø- og en ydre miljøsynsvinkel. Det vil være en afbureaukratisering i det øjeblik, man laver en sammenlægning her.

Når jeg svang mig op til at kritisere arbejdsministeren i så skarpe vendinger og efterlyste en eller anden form for afdæmpning, i hvert fald fra miljøministerens side, var det, fordi arbejdsministeren faktisk sagde, at overvejelserne er afsluttede i denne omgang, og at man nu var gået ind i arbejdsfasen. Det er det, jeg reagerede imod. Hvis man nu agter at tage nogle drøftelser med amtskommunerne om, hvor vi kan foretage en sammenlægning, og i hvilket omfang tilsynet med det indre og ydre miljø, arbejdet forud for godkendelsesfasen og arbejdet med tilsynet om overholdelse af vilkår og påbud kan sammenarbejdes, vil vi naturligvis be-

stemt ikke modsætte os det. Det ligger faktisk i et af dagordenens punkter, og så er man jo også på vej til en sammenlægning. Men det er ikke det samme – efter min opfattelse i hvert fald – som, at arbejdet og overvejelserne er afsluttet i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Hr. Sønderby aner ikke, hvad han taler om, når han taler om ressourcer.

Jeg tror, at hr. Sønderby ved ganske meget om det ydre miljø, men altså åbenbart intet om det indre miljø og dets ressourcer.

Det største og altoverskyggende problem for arbejdsmiljøet er ikke strukturen, men manglende ressourcer. Den nuværende og den forhenværende arbejdsminister har udsultet Arbejdstilsynet, så det ikke er i stand til at løse de væsentligste opgaver, nemlig at følge de arbejdsskader op, der sker. Det har heller ikke ressourcer til at rejse de straffesager, det gerne ville, og det klager f.eks. selv over, at det ikke tør gå i lag med de virksomheder, som har en større ekspertise end det selv.

Jeg har nævnt det før, jeg nævnte det også i mit oprindelige indlæg, og jeg vil nævne det hver eneste gang, jeg får lejlighed til det, for det er det virkelig store problem på arbejdsmiljøområdet.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Hr. Sønderby sagde, at der var 2.000 beskæftiget med tilsyn af virksomhederne.

Hvis man lavede den skabelon, som SF foreslår, ville der være 1.000 beskæftiget med tilsynet: de, der kommer ude på virksomhederne fra de amtskommunale forvaltninger, og de 234, der i dag er ansat i Arbejdstilsynet.

Ifølge betænkningen vil der i hver amtskommune være 90 til at varetage tilsynsarbejdet, og det synes jeg ærlig talt ikke er nok, men det var da i hvert fald en måde at gøre det på. En ingeniør, der f.eks. er uddannet til at beregne, hvor meget røg der må komme ud af en skorsten, har da også kendskab til nogle af de andre arbejdsmiljømæssige ting, som man arbejder med på en fabrik. Hvis man gennemførte det, som SF foreslår, ville de 90 mennesker i hvert amt kunne komme ud på virksomhederne.